

کاوش‌نامه ادبیات تطبیقی (مطالعات تطبیقی عربی - فارسی)
دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه رازی، کرمانشاه
سال هشتم، شماره ۳۱، پاییز ۱۳۹۷ هـ ش / ۱۴۰۰ هـ ق / م، صص ۲۶-۱

مقایسه «ما و دیگری» در شعر نسیم شمال و ابراهیم طوقان^۱

معصومه حاجی عموش^۲

دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

ابراهیم آرمن^۳

دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، ایران

فرهاد طهماسبی^۴

دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

چکیده

روح ادبیات مقاومت، زنده کردن احساسات ملی و امید در مردم و مدافعان وطن علیه دشمنان خارجی و رهبران خیانت کار داخلی است تا آن‌ها را به پایداری و مقاومت در راه وطن وادار کند. سید اشرف الدین حسینی معروف به نسیم شمال و ابراهیم طوقان، معروف به شاعر ملی فلسطین، در دو مقطع حستاس تاریخی ایران و فلسطین، از جمله نماینده‌گان شعر مقاومت هستند. پژوهش حاضر می‌کوشد با روش توصیفی - تحلیلی و با تکیه بر رویکرد «ما و دیگران»، شعر این دو شاعر را با هم مقایسه و صفات دشمنان داخلی و خارجی وطن را از دوستان، حامیان و فداکارانش جدا کند و به عبارتی، روش تحقیقی، «ما و دیگری» را در شعرهای وطنی آن‌ها، شناسایی و معرفی نماید. دشمنان وطن، هم‌دستانی داخلی دارند که یا در لباس دوست ظاهر می‌شوند یا بر مرکب جهل، خرافه، استبداد و زر و زور سوارند. این دو شاعر، نابسامانی و چالش وطن را تنها به استعمار خارجی و استبداد داخلی منحصر نمی‌کنند، بلکه مزدوران داخلی و حتی خود مردم و برخی خصلت‌های منفی، مانند جهل و سرسپردگی را، در ایجاد مصیبت‌ها و شرایط ناگوار تاریخی وطن، شریک می‌دانند. صفات مدافعان وطن در شعر هر دو شاعر تقریباً مشابه است؛ ولی در خصوص دشمنان، طوقان بر دشمن خارجی و هم‌دستان داخلی اش و نسیم شمال بر استبداد و عوامل داخلی و خصلت‌های منفی جامعه، تأکید بیشتری دارد.

واژگان کلیدی: ادبیات تطبیقی، شعر مقاومت، وطن‌دوستی، ما و دیگری.

۱. تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۵/۱۵

۲. رایانامه: m.h.amoosha@gmail.com

۳. رایانامه نویسنده مسئول: shams1516@yahoo.com

۴. رایانامه: farhad.tahmasbi@yahoo.com

۱. پیش‌گفتار

۱-۱. تعریف موضوع

شعر مقاومت، ریشه در شرایط و تاریخ سیاسی و اجتماعی کشورها دارد. جانمایه این ادبیات، مبارزه با تجاوز خارجی یا بیداد داخلی در حوزه‌های مختلف سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و ایستادگی در برابر آن‌هاست. تهاجم و حمله به سرزمین مادری، احساس خطر از فروپاشی، تهدید هویت ملی و جریحه‌دار شدن غرور هر ملت، باعث واکنش، مقابله و شکل‌گیری مقاومت در بین طبقات بیدار جامعه، به‌ویژه شاعران و نویسندهای کان می‌شود.

در ایران و فلسطین، آغاز این سبک ادبی، با تجدید نظر در سنت‌های گذشته ادبی این دو سرزمین به وجود آمد. ادبیاتی متعهد و ملتزم در برابر آنچه حیات معنوی و مادی این دو کشور را تهدید می‌کرد، به مقاومت و بالندگی پرداخت. در این سبک شعری، شاعر میراث ملی و دینی خود را برای دفاع در مقابل بیگانگان و دشمنان، در قالبی هنری به کار می‌گیرد. ادبیات مقاومت بیانگر رنج و درد، دغدغه و بیم و امید نسبت به آینده است. مفاهیم و موضوعات آن، اگرچه گوناگون و متعدد است و موضوعاتی همچون آزادی، بیداری، پایداری، ملی‌گرایی، مقابله با استبداد داخلی و استعمار خارجی، بزرگداشت شهداء، مجاهدان و جانبازان، ایجاد امید و بازنمایی افق‌های روشن را شامل می‌شود، اما بدون شک، دلیل و انگیزه طرح این موضوعات، پراکنده نیست و «وطن» مفهوم مرکزی و محور اصلی آن است و سایر موضوعات به‌ویژه شکل‌گیری صفات مدافعان و دشمنان وطن به صورت غیر مستقیم و فرعی با آن مرتبط است.

ابراهیم طوقان^(۱) که او را جزء نسل اول شاعران شعر مقاومت، در فلسطین می‌داند و در تمجید از شهیدان و مبارزان فلسطینی در اوج شعر و ادبیات قرار دارد (ر. ک: الجیوسی، ۲۰۰۷: ۳۶۴)، در چنین شرایطی به دنیا آمد و زندگی کرد. او آینده سرزمین خود را، در سایه خیانت سران عرب، توطئه استعمارگران و صهیونیست‌ها و سکوت و غفلت هم‌وطنانش، تاریک و سیاه می‌دید. بر همین اساس، هدف اصلی و اساسی شعر و هنر خود را، دمیدن روح مقاومت و امید با محور قراردادن وطن‌گرایی قرار داد و به همین دلیل، به شاعر ملی فلسطین ملقب شد (ر. ک: محمد شراب، ۲۰۰۶: ۱۵۰ و الطریفی، ۲۰۰۸: ۲۷).

دوران زندگی نسیم شمال^(۲) هم با توجه به درگیری استبداد و استعمار با آزادی‌خواهان و وطن‌دوستان و هرج و مرچی که بر ایران حاکم شده بود، شbahت‌های فراوانی به شرایط دوره زندگی ابراهیم طوقان دارد. نسیم شمال در کشاکش حوادث و اتفاقاتی زندگی می‌کرد که آزادی‌خواهان علیه استبداد و استعمار به راه انداخته بودند. دوره زندگی او آلوده به بی‌عدالتی، ستم و تبعیض بود. بیان مفاهیم و موضوعات سیاسی،

اجتماعی و اقتصادی به زبان ساده، عامه‌پسند و طنزگونه، روح و ویژگی اصلی شعر نسیم شمال است. او در نسیم شمال به نحوی ستودنی توانست، شور و هیجان انقلابی را در مردم به وجود آورد. برای تأثیرگذاری هرچه بیشتر شعرهایش، وی خود را از قید و بندهای واژگان ادبیات رسمی رهانید» (سجودی، ۱۳۸۵: ۱۶۰).

پژوهش حاضر نگرشی تازه به شعر مقاومت بر مبنای شعر نسیم شمال و ابراهیم طوقان است و رویارویی دو گروه مدافعان وطن و دشمنان آن را در شعر آن‌ها با هم مقایسه و وطن‌دوستی، امید به آینده، دعوت به اتحاد و یکپارچگی و مسئولیت و تعهد آن‌ها را در مقابل وطن و ملت بیان می‌کند و درنهایت، صفات دشمنان و مدافعان وطن را در شعرشان از هم تفکیک و معزّی می‌کند.

۱-۲. ضرورت، اهمیّت و هدف

هدف این پژوهش، مقایسه شعر نسیم شمال با ابراهیم طوقان با رویکرد و نگرشی جدید است. کاربرد فن روش تحقیقی خود (ما) و دیگری، اگرچه در ادبیات داستانی معمول است، ولی در شعر، کمایش کم سابقه است. این تحقیق، همچنین می‌تواند به عنوان منبعی برای پژوهشگرانی که می‌خواهند در حوزه ادبیات مقاومت مطالعه کنند، مفید باشد.

۱-۳. پرسش پژوهش

- اندیشه‌های همسان و ناهمسان و معزّی مدافعان و دشمنان وطن از نگاه نسیم شمال و ابراهیم طوقان چگونه است؟

۱-۴. پیشینه پژوهش

زندگی، افکار و شعر نسیم شمال و ابراهیم طوقان از جنبه‌های مختلف، در قالب کتاب، پایان‌نامه و مقاله مورد مطالعه و پژوهش قرار گرفته است. با وجود این، مقاله‌یا پایان‌نامه‌ای با عنوان و موضوع پژوهش حاضر که به مقایسه دوستان و دشمنان وطن در شعر دو شاعر پرداخته باشد، نوشته نشده است. تنها مقاله‌ای که این دو شاعر را با موضوع کاربرد اسلوب طنز با هم مقایسه کرده، مقاله ملأ ابراهیمی و آرمن (۱۳۹۵: ۵۱-۷۰) با عنوان «کاربرد اسلوب طنز در سروده‌های نسیم شمال و ابراهیم طوقان» است که آن مقاله، هم از نظر موضوع و هم از نظر روش با پژوهش حاضر متفاوت است.

زکی محاسنی (بی‌تا) در کتاب ابراهیم طوقان فی حیاته و شعره با نگاهی تاریخی به شرح حوادث دوران زندگی و برخی شعرهای ابراهیم طوقان و عبداللطیف شراره (۱۹۶۴) در کتاب ابراهیم طوقان، دراسة تحلیلیّة با شرح شیوه بیان و نگاه طنز طوقان، به بررسی تأثیر مسائل اجتماعی در شعر او پرداخته‌اند؛ همچنین طه متولّ

(۲۰۰۴) در کتاب حدائق ابراهیم، درون مایه و برخی جنبه‌های ساختار شعری طوقان را بررسی کرده و یوسف بکار (۲۰۰۴) در کتاب ابراهیم طوقان، اضوابه جدیده تأثیر قرآن، بیماری و سایر شاعران را در شعر ابراهیم طوقان مورد بررسی قرار داده است.^(۳)

درباره ابراهیم طوقان، پایان‌نامه‌هایی که به فارسی نوشته شده، به‌طور عمده به موضوع وطن‌گرایی و شرح شعرهای او اختصاص دارد که از جمله آن‌ها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: «فلسطین در شعر ابراهیم طوقان و شرح و گزیده‌ای از اشعار او»، نوشتۀ احمدی (۱۳۸۲)؛ «نقد صورت و معنا در شعر ابراهیم طوقان»، اثر آذری (۱۳۸۶)؛ «ابراهیم طوقان، شعره وحیاته»، نوشتۀ بزرگر (۱۳۸۵)؛ «بررسی زندگی و نقد شعر ابراهیم طوقان» اثر عظیمی (۱۳۸۴)؛ «بررسی واقعی سیاسی و اجتماعی فلسطین در شعر ابراهیم طوقان»، نوشتۀ عبدالی (۱۳۸۸).

ازون بر این، پایان‌نامه‌ها، مقالات متعددی درباره ابراهیم طوقان در مجلات چاپ شده که بیشتر آن‌ها مقایسه‌ای بوده و نویسنده‌گان این مقاله‌ها شعر طوقان را از جنبه و نگاهی خاص با شاعر دیگری مورد بررسی و مقایسه قرار داده که به مواردی از آن اشاره می‌شود: «مقایسه ناسیونالیسم در اشعار ملّی عارف قزوینی (شاعر ملّی ایران) و ابراهیم طوقان (شاعر ملّی فلسطین)»، نوشتۀ ممتحن و الهی (۱۳۸۸: ۲۷۴-۲۴۳)؛ «کاربرد اسلوب طنز در سروده‌های نسیم شمال و ابراهیم طوقان؛ اثر ملا ابراهیمی و حاجی عمومشا (۱۳۹۵: ۵۱-۷۰)». «شهید و جانباز در شعر ابراهیم طوقان»، به قلم کیانی و همکاران (۱۳۸۸: ۱۲۷-۱۴۲)؛ «بررسی بازتاب عشق به وطن در شعر بهار و ابراهیم طوقان»، نوشتۀ سلیمی و صالحی (۱۳۸۹: ۹۷-۲۲)؛ «پایداری در شعر فرخی بزدی و ابراهیم طوقان (همگونی در مضمون، نوآوری در سبک)»، نوشتۀ سلیمی و نوروزی (۱۳۹۲: ۱۰۹-۱۳۸)؛ «جایگاه توده مردم در جریان‌های سیاسی از منظر عارف قزوینی و ابراهیم طوقان»، اثر فوزی و الهی (۱۳۹۲: ۱۳۵-۱۶۰).

درباره نسیم شمال، بیشتر پژوهش‌ها و مقالاتی که نوشته شده، به صورت تطبیقی بوده و شعر او را با برخی شاعران عرب و یا ایرانی مورد مقایسه قرار داده‌اند که به برخی از آن‌ها اشاره می‌شود: «بن‌مایه‌های پایداری نسیم شمال و صالح محمود هواری» نوشتۀ پیشوایی علوی و باوان‌پوری (۱۳۹۴: ۱۱۵-۱۵۲)؛ «تصویر جامعه در اشعار سید اشرف الدین گیلانی (نسیم شمال)»، اثر وارسته‌فر و همکاران (۱۳۸۹: ۳۷۲-۳۹۴)؛ «بررسی تصویر دشمنان ملت در اشعار کودکانه نسیم شمال»، نوشتۀ صادق‌زاده و تقی‌شوایی (۱۳۹۱: ۴۱-۵۸)؛ «بازخوانی جامعه‌شناختی نظریّه بلاو در شعر سید اشرف الدین گیلانی (نسیم شمال)»، به قلم رنجبر و صفایی (۱۳۹۳: ۱۰۷-۱۳۰)؛ «بازتاب مشروطیّت در اشعار نسیم شمال و احمد شوّقی»، نوشتۀ نظری و صحرایی

(۱۴۴-۱۲۳؛ «اندیشه عدالت اجتماعی در شعر سید اشرف الدین گیلانی»، نوشتۀ صدری‌نیا (۱۳۷۱)؛ ۹۹-۹۴؛ «بازتاب قشربندي اجتماعي در طنز نسيم شمال و افراسته»، نوشتۀ موسوی (۱۳۸۳؛ ۱۶۵-۱۸۱)؛ «انگاهی به سیمای مجلس شورای ملی در نسیم شمال»، به قلم صفری و همتیان (۱۳۸۹؛ ۲۰۲-۲۱۳).

۱-۵. روش پژوهش و چارچوب نظری

معانی و ویژگی‌های یک ادبیات خاص که بالغات، مفاهیم، متون و شعرهای ویژه‌ای ایجاد می‌شود، با شرایط تاریخی و اجتماعی دوره آن، ارتباط مستقیم دارد. مطالعه این مبحث، از لحاظ نظری و روش‌شناسی به مطالعات زبان‌شناسی، به ویژه به تحلیل گفتمان انتقادی^۱ و نشانه‌شناسی بر می‌گردد که زبان، متن و گفتمان آن را، با مسائل کلان جامعه و نهادهای اجتماعی و ایدئولوژیکی مرتبط می‌داند (ر.ک: محمودی، ۱۳۹۳: ۱۶۱). در این دو روش، افزون بر بررسی عوامل بیرون از متن، یعنی بافت موقعیتی، فرهنگی و اجتماعی، به تأثیر آن‌ها در چگونگی شکل‌گیری معنا و پیام پرداخته و توصیفی کامل و یکپارچه از ابعاد مختلف زبان و متون زبانی ارائه می‌شود. این تحقیق با وجه جامعه‌شناسی آن نوعی تحلیل گفتمان با استفاده از شیوه «ما و دیگری»^۲ است که در درجه اول به مسئله سوءاستفاده از قدرت، سلطه، نابرابری و مقاومت در برابر آن‌ها می‌پردازد. بر این اساس، گفتمان، پدیده‌ای متکثّر است که هنگام به کار گیری زبان در عرصه اجتماعی به وجود می‌آید. گفتمان چند سطحی و تحلیل گفتمان، فعالیتی بین‌رشته‌ای است که زبان‌شناسی در آن نقش محوری دارد (فضلی، ۱۳۸۳: ۸۹).

رویکرد تحلیل گفتمان، روشی بهمنظور بازنمایی زمینه‌های اجتماعی و تاریخی است که ارزش‌ها و هنجارهای رایج را در آثار ادبی و غیر ادبی شکل داده است. تحلیل گفتمان درواقع، چگونگی تبلور و شکل‌گیری پیام واحدهای زبانی را در ارتباط با عوامل درون‌زبانی (زمینه متن) و کل نظام زبانی و عوامل برون‌زبانی (زمینه اجتماعی، فرهنگی و موقعیتی) بررسی می‌کند. بر این اساس، حقایق، رابطه‌ای ظریف و پیچیده با جامعه و شرایط تاریخی دارند. آثار ادبی، بازتاب نظامهای رفتاری، اجتماعی و شرایط تاریخی، سیاسی و اجتماعی هستند که در روش‌های تحقیق کیفی به عنوان شرایط علی^۳ و شرایط مداخله گر^۴ مطرح می‌شوند (ر.ک: فرکلاف^۵، ۱۳۷۹: ۸).

-
1. Critical Discourse Analysis
  2. We and the others
  3. causal Conditions
  4. Intervening Conditons
  5. Fairclough

پژوهش‌های گفتمانی، کیفی و تحلیلی؛ از این حیث که کاری ذهنی و تفسیری هستند، پژوهشگر برای تحلیل داده‌های خود، شیوه‌ها و فرایندهای متنوعی را می‌تواند به کار گیرد تا تحلیل و توصیف دقیقی از معنا ارائه کند. این شیوه‌های تحلیل و رویکردها در داده‌های کیفی به اندازه تعداد پژوهشگران می‌تواند تنوع داشته باشد (ر.ک: حریری، ۱۳۸۵: ۲۳۶). در این مقاله، از رویکرد «ما و دیگری» که هم در تحلیل گفتمان و هم در نشانه‌شناسی مطرح است، استفاده شده است. مفهوم «دیگری» در حوزه جامعه‌شناسی، علوم سیاسی، زبان‌شناسی و ادبیات مطرح است که جورج زیمل^۱ مفهومی نزدیک به دیگری به نام غریبه^۲ و یا بیگانه برای آن در نظر می‌گیرد. دیگری یا غریبه، یک فرد نیست، بلکه یک سنت، هویت، متن یا مجموعه‌ای از آن‌هاست که شناخت و ویژگی‌های آن‌ها، به فهم واقعی محتوا و هویت آن کمک می‌کند.

«دیگری»، مفهومی است که توجه به آن، نخستین بار در آثار کسانی چون هوسرل^۳ و هایدگر^۴ به چشم می‌خورد و توجه به این مفهوم، به خصوص بعد از جنگ جهانی دوم، سبب چشم‌اندازهای جدیدی در مباحث فلسفی و ادبی گردید» (دزفولیان و امن‌خانی، ۱۳۸۸: ۲). شناخت و فهم واقعی دیگری و داشتن تصویر و درکی درست از هویت و مجموعه هم‌سو و همراحت، باعث فهم دقیق محتوای شعر و ادبیات می‌شود. خودی‌ها حامی و پاسدار ارزش‌ها و اخلاق در مقابل دشمنان و اهربین‌هایی هستند که جامعه را تهدید می‌کنند. شاعر می‌خواهد با استفاده از ابزارهای نمادین و اسطوره‌ها و همراه کردن افکار عمومی با خود و تحریک احساسات، شرایط و زمینه را برای مقابله با دیگرهای غیر خودی و طرد آن‌ها فراهم کند. تجلی در گیری خودی و دیگران، اگرچه در اخلاق، اجتماع و ادبیات است، اماً کارزار اصلی در پشت پرده و در شرایط تاریخی و سیاسی است، جایی که دیگری و همراهانشان از قانون‌گذار و صاحب نفوذ گرفته تا مستبد و استعمارگر، زمینه را برای فروپاشی جامعه فراهم می‌کنند. آن‌ها تصویری دستکاری‌شده، وارونه و غیر واقعی از تاریخ و اجتماع ارائه می‌دهند و شاعر با خلق تصاویری زیبا، هنری و با به کارگیری اسطوره‌ها و احساسات، می‌خواهد به جنگ گفتمان ساختگی، غیر واقعی و ایدئولوژی مسلط آن‌ها برود. مقایسه خود (ما) و دیگری در پژوهش حاضر، بر مبنای مکتب آمریکایی ادبیات تطبیقی است که مبنای ابر تشابه و اصالت را به متن می‌دهد و به نژاد، ملیت و روابط تاریخی توجه نمی‌کند و به بررسی و تطبیق مفاهیم، معانی و حوزه‌های معرفتی در زبان‌ها و ادبیات مختلف می‌پردازد تا خودی (ر.ک: شرکت مقدم، ۱۳۸۸: ۱۲-۱۵)

1. Georg Simmel

2. Stranger

3. Husserl

4. Heidegger

۲. پودازش تحلیلی موضوع

۲-۱. تحولات سیاسی - اجتماعی دوران زندگی ابراهیم طوقان و نسیم شمال

فلسطین، در اوخر قرن نوزدهم میلادی، بخشی از امپراتوری عثمانی بود که به آن سوریه جنوبی می‌گفتند. نظام حاکم بر این منطقه، فتوالی بود و چندین خانواده متمول، بیشتر زمین‌های این سرزمین و مناصب سیاسی و دینی آن را در اختیار داشتند و از لحاظ سیاسی، به خاطر منافع متقابل، خانواده‌های یادشده، متحдан هیئت حاکمه عثمانی بودند (ر.ک: کیالی، ۱۳۶۶: ۴۶). دولت‌های غربی بر امپراتوری عثمانی قانونی موسوم به امتیازات خارجی، تحمیل کرده بودند و عملأً دولتی در دولت عثمانی، به ویژه در بخش‌های عربی آن تشکیل داده بودند. انگلستان در سال ۸۳۹۱۱^۱ اوّلین کنسولگری خود را در قدس بنیان نهاده بود که فعالیت و هدف اصلی آن، حمایت از یهودیان مهاجر بود (ر.ک: صفاتاج، ۱۳۸۰: ۲۱۰).

اوّلین جرّههای مهاجرت یهودیان به فلسطین توسط خاخامی یهودی به نام هیرش کالیشر^۲ در کتابی به نام در جستجوی صهیون^۳ در سال ۱۸۶۱ زده شد (ر.ک: عبدالرؤوف، ۱۳۸۵: ۴۷). یک سال پس از آن، نخستین جمیعت صهیونیست در آلمان تأسیس و تأسیس دولت یهودی در فلسطین، به عنوان یکی از اهداف آن مطرح شد. در اوت ۱۸۹۷، تسودور هرش^۴، نخستین کنگره صهیونیستی را در شهر بال سوئیس برگزار کرد و راه حل‌های خود را برای تشکیل دولت یهود مطرح کرد (ر.ک: صفاتاج، ۱۳۸۵: ۳۲۱). این کنگره، سازمان جهانی صهیونیسم را پایه گذاری و هدف خود را تشکیل می‌هن و دولتی در فلسطین اعلام کرد (ر.ک: کیالی، ۱۳۶۶: ۴۴).

با شروع جنگ جهانی اول، برخی امرای عرب از جمله شریف حسین، امیر مکه با همدستی و هماهنگی با انگلستان، قیام علیه دولت عثمانی را شروع کردند و برخی قبایل عرب در سوریه، لبنان و فلسطین به انقلابیون پیوستند. براساس قرارداد سایکس بیکو^۵ که بین فرانسه و انگلستان در شانزدهم ماه مه ۱۹۱۶ م امضا شد، بلاد عربی به کشورهای فعلی تقسیم و فلسطین، غیر از حیفا و عکا که در اختیار انگلیس بود، تحت سلطه یک اداره بین‌المللی درآمد (ر.ک: میاع، ۱۹۹۹: ۵۵۳).

انگلیسی‌ها که قیومیّت فلسطین را برعهده گرفته بودند، پس از جنگ جهانی اول، به حمایت از مهاجرت یهودیان به فلسطین و تشکیل دولت صهیونیستی پرداختند و بالفور^۶ وزیر خارجه وقت انگلستان طی

1. Hirsch kalicher

2. Theodor herzl

3. Sykes – Picot Agreement

4. Balfour

اعلامیه‌ای از تشکیل دولت صهیونیستی در فلسطین حمایت و طی چند سال، آمریکا و بیشتر کشورهای اروپایی از تشکیل این دولت حمایت کردند. در جبهه مقابل، اعراب و فلسطینیان در چند جبهه سیاسی، نظامی و ادبی به مقابله با اشغالگران پرداختند. قیام براق در سال ۱۹۲۹ م. که ۱۵ روز طول کشید، حمله اعراب مسلح به بیت المقدس در ۱۹۴۸ م. تشکیل گروه‌ها و نهادهای سیاسی و شروع سبکی ادبی از شعر مقاومت از جمله آن‌ها بود.

در ایران، پیروزی مشروطیت در سال ۱۲۸۵ هـ، در ابعاد سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و ادبی دگرگونی‌های فراوانی ایجاد کرد. این انقلاب، باعث توگرایی فکری و اجتماعی و عمومی شدن مباحثی همچون آزادی، حکومت قانون، تأسیس عدالت‌خانه (مجلس شورای ملی) و افزایش نقش مردم و نخبگان در امور سیاسی و اجتماعی شد. برخلاف انتظارات، این انقلاب به جای آنکه منشأ تأثیرات مثبت باشد، به اختلاف بین صفواف ملت و گردانندگان مشروطیت منجر شد و مسیر تحولات را به سوی انگلیس و مستبدان سابق سوق داد. حاکمیت افراطی گری، خودسری، اغتشاش و سوءاستفاده از آزادی و قانون، مشروطیت را قبل از آنکه به پختگی و قوام کامل برسد، به تندباد استبداد مبتلا کرد و درنهایت، مجلس مشروطیت در سال ۱۳۲۶ به فرمان محمد علیشاه به توب بسته و تعطیل شد (ر.ک: احشام‌السلطنه، ۱۳۶۶-۶۷۷-۶۷۸).

از جمله ویژگی‌های این دوره، رقابت روس و انگلیس برای کسب منافع سیاسی و اقتصادی و انعقاد قرارداد موسوم به ۱۹۰۷ برای تقسیم غیر رسمی ایران است. افزون بر این، پس از پیروزی مشروطیت، استبداد با تمام قوا در صدد بازپس‌گیری اقتدار از دست رفته‌اش بود که با انقلاب مشروطه از دست داده بود و نگهبانان استبداد با پوشیدن لباس مشروطه خواهی به صدارت و کالت برگشته بودند. سقوط پی در پی کاینه‌ها، دخالت انگلیس و روس در عزل و نصب‌ها، ضعف قدرت مرکزی، دوره‌ای از ناامنی و آشفتگی را در کشور رقم زد و کشور را تا مرز بحران سقوط پیش برد. «این دگرگونی‌ها و تحولات و آراء و عقاید در ادبیات ایران نیز، تأثیر تام نهاد، به گونه‌ای که نگرش‌های ادبی، آفرینش‌های هنری، خلاقیت‌های فکری و... در ادبیات، مجالی برای ظهور پیدا کرد» (صدری‌نیا، ۱۳۷۱: ۹۵).

۲-۲. وطن‌گرایی محور اصلی و مرکزی

مفهوم مرکزی در شعر نسیم شمال و ابراهیم طوقان، وطن است و سایر مفاهیم حول آن می‌چرخدند. وطن‌گرایی طوقان، به طور عمدۀ رنگ و بوی سیاسی دارد و فلسطین به خاطر دشمن خارجی، دولت دست‌نشانده انگلستان و مهاجرت صهیونیست‌ها در حال از دست رفتن بوده است. این در حالی است که در دوره نسیم شمال، ایران عمده‌اً به خاطر بی‌عدالتی و ظلم حاکمان، سوءاستفاده و نوکری آن‌ها برای

بیگانگان در آستانه فروپاشی قرار گرفته بود و از این جهت، شعر او رنگ و بوی اجتماعی دارد. با این وجود، هر دو شاعر، وطن را عزیز، زیبا و دارای پیشینه باشکوه می‌دانند که به حالت ضعف، بیچارگی و اختصار افتاده است. ابراهیم طوفان در قصيدة «وطن»، عشق به آن را این‌گونه بیان می‌کند:

۱. وطني أنت لي والخصم راغمْ
۲. وطني أنتي إن تسلم سالمْ
۳. وطني أرف لك الشبابْ

(۵۱۱: ۱۹۹۰)

(ترجمه: ۱. وطن من! تو متعلق به من و همه آرزو و خواسته من هستی؛ هر چند دشمن را خوش نیاید. ۲. ای وطن! اگر تو در سلامت باشی من نیز سالم هستم و شادی و شرف من با تو معنا دارد. ۳. ای وطن! این جوانان که مانند گل‌های شاد هستند را به تو تقدیم می‌کنم.)

او در جای دیگر، وطن را آن‌چنان باشکوه و زیبا می‌داند که در تپه‌هایش نور و در هوایش زندگی، لذت و امید می‌بیند:

موطنِ الحالُ والستَّاءُ والتَّجَاءُ في هَوَى
والحَيَاةُ والتَّجَاهُ والبَهَاءُ في زَيَّاك

(همان: ۵۱۱)

(ترجمه: سرزمین من، شکوه و عظمت و نور و زیبایی در تپه‌های توست. زندگی و نجات و لذت و امید در هوای توست).

نسیم شمال نیز، وطن را تاج سر، بستر، مادر و جایگاه زندگی می‌داند. شاعر، غم و اندوه خود را، در ازدست دادن وطن، بارها بیان کرده و فریاد وطن دوستی سرمی دهد. او ۲۴ بار به گذشته ایران اشاره کرده است (ر. ک: وارسته‌فر و همکاران، ۱۳۸۹: ۳۸۴). از اصطلاحات ملک کیان، مملکت داریوش و مفاهیم مشابه استفاده کرده و حدود و ثغور گسترش گذشته ایران را یادآوری می‌کند. وی با ذکر گذشته پرافتخار وطن، یادآوری می‌کند که وطن با عظمت گذشته خود، به گرفتاری و مشکل دچار شده است:

کو رستم و کو بهمن و کو کاووس	کو فریدون و چه شد طنطنه طوس
دادند همه جان به دو صد حسرت و افسوس	کو سطوت قابوس و چه شد شوکت کاموس

(نسیم شمال، ۱۳۸۷: ۲۴۵)

مضامین شعر نسیم شمال در برگیرنده واقعیت‌ها و چالش‌های جامعه است و در شرایطی که کشور مورد هجوم بیگانگان است، بارها و بارها و به شیوه‌های مختلف به وطن اشاره می‌کند و به نوعی برجسته‌سازی دست می‌زند تا دیدگاه در خطر بودن وطن را برای مخاطبانش باورپذیر کند:

ای در دهان گرگِ اجل مبتلا وطن
کو لعل و گنج و گوهرت ای مادر عزیز
نو باو گان توز غمت در عزا وطن
کشمیر و بلخ و کابل و هندوستان چه شد
ای مبتلا به درد و غم، بی دوا وطن

ای غرقه در هزار غم و ابنا وطن
عربیان ز چیست پیکرت ای مادر عزیز
شد خاک تیره بستر ای مادر عزیز
آن دخمه فریدون، تاج کیان چه شد
از هیچ سمت راه گریز و نجات نیست

(۵۰-۵۲) همان:

طوقان به دنبال بازگردن و بازیابی اقتدار گذشته است؛ تا وطنش در بند ذلت و زندگی مشقت‌بار نماند و عزّت گذشته او را برگردد.

لَا تُرِيدُ ذَلِكَ الْمُؤْبِدًا وَعِيشَنَا الْمُنْكَدِرَ
لَا نُرِيدُ بَلْ نُعِيدُ مَجْدَنَا التَّلِيدَ

(512:1990)

(ترجمه: تحقیر ابدی و زندگی در دار آور مان را نمی خواهیم بلکه افتخار و عزت گذشته را می خواهیم برگردانیم).
ابراهیم طوقان در شعرهایی برای بازگرداندن مجد و عظمت گذشته وطن، جوانان را بارها به یاری
فرامی خواند:

(۵۲۲: همان)

(ترجمه: ۱. ای جوانان وطن به پا خیزید که زمان برخاستن است. ۲. باید وطن را سرافراز کنیم که این وطن بهترین است. ۳. باید خوب و مجدد و عظمت حادوه و بزرگ خود را زنده کنید.)

١. حَيِّ الشَّبَابِ وَقُلْ سَلَامًا
٢. صَحْتْ غَرَانِمَكْ عَلَى

(۲۸۶: همان)

(ترجمه: ۱. به جوانان سلام کن و به آنها بگو، شما امید فردا هستید. ۲. پشتکار تان برای ییرون کردن جنایتکاران استوار باشد.)

نیسم شمال نیز بارها مردم، جوانان و شهروندان مختلف را، برای دفاع از وطن، فرامیخواهد:

مجلس و مشروطه و تعیین سلطان از شماست
پس شما را غیرتی سرشار کی خواهد رسید

ملّت ای ملّت ز جا خیزید، ایران از شماست
رشت و تبریز و صفاهان و خراسان از شماست

(۳۸۷): (۱۰۲)

نسیم شمال در جایی دیگر به بازنمایی روابط پنهان قدرت اشاره می‌کند و برخی خودی‌ها را هم‌سو با دشمنان در مقابل وطن می‌بیند. شعر او با شرایط تاریخی و اجتماعی وطن ارتباط عمیق دارد. وی به گونه‌ای واقع‌گرایانه و به زبان ساده این احوال را به تصویر می‌کشد:

ای دل غافل بر احوال وطن خون‌گریه کن
خیز ای عاقل به این دشت و دمن خون‌گریه کن
آه و اوپیلا وطن یک تن ندارد مرهمی
نه امینی نه وکیلی نه وزیری نه شهی

(همان: ۱۷۲)

هر دو شاعر، نسبت به آینده وطن خوش‌بین نیستند. طوقان در این باره می‌گوید:
أَمَامُكَ أَئُلُّهَا الْعَرَبِيِّ يَوْمٌ   **ثَيْبٌ هُولَهُ سَوْدَ الْتَّوَاصِي**

(۳۵۲: ۱۹۹۰)

(ترجمه: ای عرب! روزی سخت فراروی توست که ترس از آن تو را پیر و فرتوت خواهد کرد.
او در جای دیگری می‌گوید:

لَا تَلْمُذْنِي إِنْ لَمْ أَجِدْ مِنْ وَمِيظ

(همان: ۲۱۰)

(ترجمه: مرا سرزنش نکن اگر بین این سیاهی‌ها، کورسوبی به‌سوی امید نمی‌بینم.)

نسیم شمال هم فریادش به همین دلیل بلند است که ایران را گرفتار دردهای بی‌درمان می‌بیند:
دوش می‌گفت این سخن دیوانه‌ای بی‌بازخواست   درد ایران بی‌دواست
درد ایران بی‌دواست   عاقلی گفتا که از دیوانه بشنو حرف راست
چون مریض محضر   مملکت از چارسو در حال بحران و خطر
درد ایران بی‌دواست   با چنین دستور، این رنجور مهجور از شفاست

(۱۷۳: ۱۳۸۷)

۳-۲. مدافعان وطن

هر دو شاعر از گذشته و پیشینه خود در تقابل با استعمار و مهاجمان یاری می‌جویند تا خود را طرف مغلوب نشان ندهند و امید را در دل وطن با وجود شرایط ناگوار تاریخی زنده نگاه دارند. شاعران مورد بررسی پژوهش حاضر، با عشقی که به وطن دارند، خود در ردیف اولین مدافعان هستند و گاه به آن اشاره کرده‌اند. آن‌ها خود را وقف وطن کرده و مخاطبانشان را به بیداری، هوشیاری و دفاع از وطن فرامی‌خوانند:

إِنَّ قَلَّيِ لِـبَلَادِي لَا لـحـزـبِ أو زـعـيم

(طوقان، ۱۹۹۰: ۳۲۳)

(ترجمه: قلب من متعلق به وطنم است، نه متعلق به حزب یا رهبری خاص.)

نیم شمال هم در ترجیع‌بندی طنز، به خودش یادآوری می‌کند که «آهسته باید رفت و آمد کند که گربه شاخش نزنند». او خود را در این شعر، حامی زارع و غم‌خوار وطن می‌داند و می‌گوید:

ز ظالمان مفت‌خور بازم شکایت می‌کنی
کس نرسد به داد تو حبس بلا کلام می‌شی

(۳۲: ۱۳۸۷)

پس از خود، آن‌ها مجاهدان، آزادی‌خواهان، شهداء، رهبران و حاکمان وطن‌دوست را در صف دوستان و مدافعان وطن می‌دانند. نیم شمال به دلاوری‌های مردم تبریز و اصفهان اشاره می‌کند و ایستادگی آن‌ها را شایسته تقدیر می‌داند:

ملّت تبریز خدا یارتان
نام شما در همهٔ بحر و ببر

(همان: ۱۸۳)

او دربارهٔ شجاعت مردم اصفهان می‌گوید:

اصفهانا گشتهای مأوای شیران آفرین
دادهای سرمشق بر شیراز و کرمان آفرین

(همان: ۱۸۴)

نیم شمال، در شرایطی که نیروهای واگرا و گریز از مرکز در مناطق مختلف ایران فعال شده بودند به دلاوری‌های قوم‌ها و مردم شهرهای مختلف کشور اشاره می‌کند تا فکر وحدت ملّی را تقویت کند. او ملّت را همه کاره وطن دانسته و آن‌ها را اصلی‌ترین مدافع کشور می‌داند:

آنکه کشتی را سوی ساحل رساند ملّت است
آنکه سلطان را سر مستند نشاند ملّت است

(همان: ۱۵۸)

ابراهیم طوقان، اگرچه به نوعی ملّی گرایی قومی و عربی توجه دارد، ولی از میان صفوی مردم، برای شهداء و جانبازان وطن اعتبار و ارج فراوانی قائل است. او چندین قصیده و شعر برای آن‌ها سروده و آن‌ها را بالاترین انسان‌های مدافع وطن می‌داند و در بیش از نه قصیده به موضوع شهید و جانباز می‌پردازد (ر.ک: کیانی و همکاران، ۱۳۸۸: ۱۳۵). وی، به مناسب شهادت سه تن از مجاهدان فلسطینی در حادثه ندب سال ۱۹۲۹ که به

قیام برآق هم معروف شده (ر.ک: یاغی، ۲۰۰۱: ۱۶۷)، قصيدة «اللَّاثَاءُ الْحَمْرَاءُ» (سه شنبه خونین) را سرود که با این بیت شروع می‌شد:

لَا تَمْرَضْنَمَكَ الْمَحْوَسْ
وَتَرْحَبْتُ بِعُرَىِ الْجِلَالِ رُؤُوسْ
(طوقان، ۱۹۹۰: ۲۷۴)

(ترجمه: هنگامی که ستاره نحس تو نمایان شد و سرها همچون قله‌های کوه‌ها در حلقه طناب‌ها به خود لرزیدند.) او در قصيدة «الشَّهِيدَ»^(۶)، به بیان افتخارات و ویژگی‌های شهیدان وطن می‌پردازد و در پایان قصيدة، شهیدان را متعلق به خدا و وطن می‌داند (ر.ک: همان: ۱۹۷) و درباره آن‌ها می‌گوید:

۱. لَمْ يَرِيْدْنَمَكَ الْأَذَى وَلَمْ يَشْرِكْنَمَكَ الْأَذَى
وَجَمَّتْ دُوَخَنَةُ الْمَهْمَمَةِ
۲. نَفْسَهُ طَوْعَهُ هَمَّةُ

(همان: ۱۹۷)

(ترجمه: ۱. آن‌ها کسانی هستند که دردهای نابهنجام کمر آن‌ها را خم نمی‌کند. ۲. وجودشان فرمان‌بردار همتی است که همت‌های زیادی در مقابلش در هراسند.)

او قصيدة «الْفَدَاعِيَ» را، برای جانبازان و مجروحان راه دفاع از وطن می‌سراید. شاعر شهیدان را در مقابل کسانی قرار می‌دهد که با طمع و خودخواهی وطن را به هدفی در دسترس برای ییگانگان تبدیل کرده‌اند. آن‌ها یا در خدمت مقاصد دشمن هستند؛ یا بی‌طرفی و سکوت اختیار کرده‌اند؛ یا تنها به شعارهای فریبند و توانایی بستنده می‌کنند و از بذل جان و مال در راه وطن دریغ می‌ورزنند. برخلاف این گروه، شهیدان جان‌برکفانی هستند که برای رسالت خویش، خود را به قلب سپاه دشمن می‌زنند، آتش به پا می‌کنند و سرزینی را دوست دارند که ارکانش ویران شده است:

۱. لَا تَسْلِلْ عَنْ سَلَامَتِهِ رُوحَهُ فَوْقَ رَاحِتِهِ
۲. بَدَلْ كَفَنَأَمِّنْ وَسَادِتِهِ
۳. بَيْنَ جَنِيَّهِ خَاقَّ
۴. صَامِتْ لَوْ تَكَلَّمَ لَفَظَ النَّارِ وَاللَّدَمَّا
۵. وَسَلَادَأَحَبَّهِ رَكْعَهُ أَقْدَمَهُ

(همان: ۳۱۳)

(ترجمه: ۱. از سلامتش نپرسید که او جان‌برکف است. ۲. افکار و دغدغه‌اش، بالش او را به کفن تبدیل کرده است. ۳. در سینه‌اش قلبی هست که به‌سوی هدفش شعله‌ور است. ۴. او ساکت است و چون لب بگشاید، آتش به پا می‌کند. ۵. او سرزینی را دوست دارد که ارکانش در حال از بین رفتن است)

طوقان، افزون بر قصاید شهید و جانباز، قصيدة «ذکری دمشق» را به مناسبت شهادت احمد مریود، یکی از

مجاهدان فلسطینی سرود و در آن، دمشق را مورد خطاب قرار داد که جوانان با عزم و اراده و شهادت طلب، تو را به استعمارگران نخواهند فروخت (ر.ک: همان: ۶۵-۶۶). افزون بر مجاهدان، شهیدان و جانبازان، ابراهیم طوقان، مسئولان و زمیندارانی که به خاک وطن توجه و اعتماد دارند و بر حفظ آن حریص هستند را مورد ستایش قرار می‌دهد و می‌نویسد:

غیور ینه‌ی ایه‌ا اهتمامه
وهم معقال الحمی ودعامه

۱. بارک الله في حريص على الأرض
۲. هم حماة البلاد من كل سوء

(همان: ۲۹۶)

(ترجمه: ۱. آفرین بر افرادی که در نگهداری زمین‌هایشان حریص هستند. انسان‌های غیوری که توجه و اعتمادشان به خاک کشورشان است. ۲. اینان حامیان کشور در مقابل سختی‌ها و پناه و تکیه‌گاه مبارزان هستند.)

توجه به مجاهدین و جانبازان از نگاه نسیم شمال هم پنهان نمی‌ماند و آن‌ها را ستایش کرده و می‌گوید:

بشوید یک ره و یک دله	هلے ای گ روہ مجاهدین
به نشاط و شادی و هلله	بدھید جان به ره وطن
بشتات بھر مقاتله	بھ جهاد حکم حجج شده
بکنید کوشش و جهاد و جدّ	بشوید همرو و متحد
وطن است تو شۂ راحله	وطن است گنج نهان ما

(۲۰۰-۱۹۹: ۱۳۸۷)

گروه دیگری که در شعر نسیم شمال به عنوان خودی و مدافع وطن مطرح هستند علماء و روحانیون هستند. با توجه به تأثیر علمای شیعه در حرکت‌های اجتماعی دوره قاجار و ارتباط آن‌ها با مردم به ویژه اینکه، عدالت اجتماعی و مقابله با ظلم و نابرابری، مهم‌ترین دغدغه آن‌ها بود و با توجه به اینکه نسیم شمال خود در روحانی بود، توجه به آن‌ها را به عنوان یکی از اصلی‌ترین مدافعان وطن مدّ نظر داشت:

امروز نگهبان خلائق علماند   بعد از علماء حافظ ملت و کلاند

(همان: ۱۸۱)

نسیم شمال روحانیت و کسانی که به برقراری عدالت کمک می‌کردند، و کیلان خدمتگزار و متعهد و حتی جوانان و دخترانی که به دنبال علم و دانش و مقابله با خرافه و جهل می‌رفتند، در ردیف مدافعان وطن و خودی می‌داند (ر.ک: همان: ۷۳-۷۵). شاید بتوان گفت: از این جهت طیف مدافعان وطن از نگاه نسیم شمال گسترده‌تر و متنوع‌تر است.

۳-۲. دشمنان وطن (دیگران)

مفهوم و موضوع محوری وطن که مدد نظر هر دو شاعر مورد بررسی در این پژوهش است، به واسطه دشمنی و دیسیسه‌هایی خاص، برای آن شرایط حساس و خطرناک پیش آمده است. در این بخش، صفات دشمنان وطن که آن را به مرز فروپاشی رسانده‌اند، بررسی می‌شود که بدون شک، دشمنان وطن، همانند دوستان آن، طیف گسترده‌ای را شامل می‌شوند. در شعر ابراهیم طوقان، استعمار انگلیس، دولت دست‌نشانده، صهیونیست‌ها، حکام خیانت کار عرب و دلالان و فروشنده‌گان زمین، به عنوان دشمنان اصلی معرفی شده‌اند. در شعر نسیم شمال، بی‌عدالتی و بی‌توجهی نسبت به وضعیت مردم، برجسته‌تر است. براساس یک تحقیق به عمل آمده، نابسامانی‌های اجتماعی، ریاکاری، تقلب و فرصت‌طلبی که نوعی از هم‌گسیختگی اجتماعی محسوب می‌شوند، بیشترین فراوانی (۲۸۴ مضمون) را در شعر نسیم شمال دارد (ر.ک: وارسته‌فر و همکاران، ۱۳۸۹: ۳۷۵).

ابراهیم طوقان، انگلیس را در رأس دشمنان فلسطین می‌بیند و به آن حمله می‌کند، معاهدۀ بالفور را ننگین می‌شمارد و در شانزده قصیده به توصیف استعمار و حیله‌های آن می‌پردازد (ر.ک: طه، ۲۰۰۴: ۷۷). او آن‌ها را گرگ‌های غارتگر می‌داند و می‌گوید:

وَانْظَرْ بِعَيْنَيِكَ الْذَّنَابَ
تَعْبُ في احواضِهَا

(۹۰: ۱۹۹۰)

(ترجمه: با چشمانت گرگ‌های رابنگر که آب حوضچه‌های وطن را می‌خورند (اموال و ثروت آن‌ها را غارت می‌کنند.).)

در فلسطین همانند برخی سرزمین‌های عربی دیگر در ابتدا به خاطر مقابله با ترک‌ها، نگاه‌ها به انگلیس مثبت بود ولی پس از صدور اعلامیه بالفور، برخی روشنفکران فلسطینی متوجه شدند که دولت قیم آن‌ها، در صدد هموار کردن راه سلطهٔ صهیونیست‌ها بر سرزمینشان است. ابراهیم طوقان، در قصیده «الکثیب»، بالفور وزیر خارجۀ وقت انگلستان را در ردیف اصلی ترین دشمنان فلسطین می‌شمارد و جام شراب او را از خون شهیدان فلسطین می‌داند (ر.ک: همان: ۱۱۸).

نسیم شمال هم ییگانگان و دشمنان خارجی را، از عوامل نابودی ایران می‌داند و نام بسیاری از شخصیت‌های ییگانه را در شعر خود مطرح می‌کند. انتقاد و نارضایتی از دولت‌های خارجی به‌ویژه روس و انگلیس و قراردادهای ظالمانه آن‌ها، ۳۸ بار در دیوان نسیم شمال مطرح شده است (ر.ک: وارسته‌فر و همکاران، ۱۳۸۹: ۳۸۲). از جمله مواردی که نسیم شمال نقش ییگانگان را در نابودی ایران مطرح می‌کند، می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

روس فیل، انگل فیل، آلمان فیل (۱۰۵: ۱۳۸۷)	خاک ایران شده ویران زسه فیل اجنبی شد حمله ور بر مذهب و آیین ما او خطاب به مرنارد بلژیکی می‌گوید: خوب بردی پول ایران را به پلتیک آفرین قصر بیلاقی بنا کردی به بلژیک آفرین
ای دریغا می‌رود هم مملکت هم دین ما (همان: ۱۵۷)	با فشنگ اشرفی کردی تو شلیک آفرین شعرهای اشرف شیرین زبان را خورده‌ای (همان: ۱۵)
ابراهیم طوقان فروشنده‌گان و دلالان زمین را در فلسطین سرزنش می‌کند و به نظام ستی نجبا و بی‌تفاوتی شاعران عرب هم عصر خود، در مسئله فلسطین می‌تاژد (ر.ک: کیانی و همکاران، ۱۳۸۸: ۱۲۵). ن Seymour شمال، همانند او، مستبدین داخلی را شریک دزد و بربادهنه خاک ایران می‌داند و می‌گوید: تادل به نفاق مستعد است این قافله تابه حشر لنگ است (۱۷۵: ۱۳۸۷)	شاعران عرب هم عصر خود، در مسئله فلسطین می‌تاژد (ر.ک: کیانی و همکاران، ۱۳۸۸: ۱۲۵). ن Seymour شمال، همانند او، مستبدین داخلی را شریک دزد و بربادهنه خاک ایران می‌داند و می‌گوید: تادل به نفاق مستعد است این قافله تابه حشر لنگ است (۱۷۵: ۱۳۸۷)
او با شعرهایی همچون «زارع در زیر شلاق»، «قوقولی قو»، «مرگ یک دختر از سرما»، «گوش شنوا کو»، «فسنجان»، «وکلای دزد و مجلس دزدان» و... زندگی طبقات پایین را به تصویر می‌کشد. مردمی که قرار بود با مشروطه به اهداف والا دست یابند و علت شکست و عدم موّقیت آنها هم مستبدین بوده‌اند: در هر قدمی پول گرفتم به شماره مجلس چه و ملت چه و مشروطه طلب چیست (همان: ۲۹)	من داده‌ام این خاک وطن را به اجاره مشروطه چه مغلوطه چه این سوء ادب چیست
طوقان هم در قصیده‌ای به صراحت اعلام می‌کند که فلسطین با دو گونه دشمن رو به روست: ۱. لـا خـصـمـانـ ذـوـ حـوـلـ وـ طـولـ ۲. تـواـصـقـواـ يـبـنـهـمـ فـائـنـيـ وـ بـالـاـ ۳. منـاهـجـ لـاـ بـادـهـ وـاضـحـاتـ	۱. لـا خـصـمـانـ ذـوـ حـوـلـ وـ طـولـ ۲. تـواـصـقـواـ يـبـنـهـمـ فـائـنـيـ وـ بـالـاـ ۳. منـاهـجـ لـاـ بـادـهـ وـاضـحـاتـ

(۲۱۸: ۱۹۹۰)

(ترجمه: ۱. ما با دو دشمن رو به رو هستیم، قدرتمندی توانا و فرصت طلبی فریبکار. ۲. در نتیجه اتحاد این دو، ما به ذلت

افتاده‌ایم. ۳. نقشه‌ای که برای ریشه کن کردن ما دارند، ساده است، گاه توسل به زور و گلوله و زمانی خوبی و مدارا). طوقان در این شعر، هم استعمار خارجی را می‌بیند و هم فرصت طلب داخلی که هر دو هماهنگ با هم به شیوه‌های مختلف به دنبال ذلیل کردن فلسطین هستند.

جالب است اشاره شود که نسیم شمال هم لب تیز انتقاد خود را متوجه خیانت کاران و فرصت طلبان داخلی می‌کند و می‌گوید:

پول‌ها را به کجا بردی و بسپردی تو
زان فرستادن کاغذ به ولایات شما
صحبت دزدی آن رند قربلاش کنم

(۲۰۴: ۱۳۸۷)

میل داری بنویسم که چه‌ها بردی تو
میل داری بنویسم ز حکایات شما
میل داری همه‌جا سر تورا فاش کنم

نسیم شمال، مسئولانی که در مرکز نشسته‌اند را مفسد و عامل به تاراج رفتن کشور می‌داند و جرم آن‌ها را کمتر از بیگانگان نمی‌داند.

بر باد رفت ملت و تاراج گشته دین
در مرکز است مفسد و بنشسته در کمین

(همان: ۷۰)

ابراهیم طوقان با صدای بلند سرنوشتی که در انتظار فلسطین است را فریاد می‌زند تا سند زنده‌ای از مراحل مبارزه فلسطینیان به یادگار بگذارد. او دست‌نشاندگان حکومت قیم انگلیسی در فلسطین را در ایاتی طنز با عنوان «أیها الأقویا» مورد خطاب قرار داده و اهدافشان را یادآوری می‌کند:

۱. و عرفنا بکم صدیقاً و قیتاً	کیف نتسی انتدابه واحتلاله
۲. و خجلنا من لطفکم یوم قلتم	وعده بالفور نافذ لا محاله
۳. اجلاء عن البلاد تربدون	فجلوا، ام محقنا والازاله

(۳۳۱: ۱۹۹۰)

(ترجمه: ۱. ما شما را دوستانی باوفا می‌دانیم چطور قیومیت شما و اشغال سرزمینمان را فراموش کنیم. ۲. از لطف شما خجالت‌زده شدیم روزی که گفتید وعده بالفور بدون شک اجرا می‌شود. ۳. می‌خواهید ما را از فلسطین بیرون کنید، چشم، ولی شما نه تنها ترک وطن، بلکه ریشه کنی ما را می‌خواهید).

او رهبران ضعیفی را که بی‌توجه به منافع ملی هستند، در ردیف دشمنان محسوب می‌کند. شاعر از سستی، ضعف و بی‌توجهی آن‌ها به وطن انتقاد و آنان را به‌حاطر منفعت طلبی، خیانت به کشور و بی‌ارادگی، سرزنش می‌کند. برخی قصیده «أنتم المخلصون» طوقان را آغازگر شعر ییداری و روشنگری فلسطین قبل از اشغال می‌دانند (ر. ک: خفاجی، بی‌تا: ۲۸۳). او با زبان طنز در این قصیده می‌گوید:

أَنْتُمُ الْحَامِلُونَ عَبَّالْقَضَيَّةِ	۱. أَنْتُمُ الْمُخَلِّصُونَ لِلْوَطَنِيَّةِ
بَارَكَ اللَّهُ فِي الزُّبُودِ الْفَوِيَّةِ	۲. أَنْتُمُ الْعَامِلُونَ مِنْ غَيْرِ قُولٍ
غَابَرَ الْجَدِّ مِنْ فَسْوَحَ أَمَيَّةِ	۳. وَاجْتِمَاعُ مَنْكُمْ يَرَدُ عَلَيْنَا
فَاسْتَرْجُوا كَيْلًا تَطْبِيرَ الْبَقَيَّةِ	۴. فِي يَدِنَا بَقِيَّةٌ مِنْ بَلَادِ

(۱۹۹۰: ۲۱۹)

(ترجمه: ۱. شما امین ملت هستید و مصائب آن را به دوش می کشید. ۲. شما بدون اینکه حرفی بزنید عمل می کنید. آفرین بر بازوan قدرتمند شما. ۳. مجلسی که بر پا می کنید، عظمت دوران بنی امیه را احیا می کند. ۴. بخش هایی از کشور هنوز در دست ماست. پس آسوده باشید که نمی گذاریم از دستمان در برود.) طوقان، رهبران و افرادی که به زندان افتاده و برای آزادی خود تعهدنامه عدم شرکت در تظاهرات را امضا کرده و آزاد شدند را مورد انتقاد قرار می دهد و در قصيدة «إلى الأحرار» کار آنها را تقيیح می کند و آنها را قهرمانانی می داند که امضای تعهدنامه، پوشالی بودن آنها را تأیید می کند:

غَطَاءُهَا يَوْمَ تَوْقِيعِ الْكَفَالَاتِ	۱. أَحْرَارُنَا قَدْ كَشَفْتُمْ عَنْ بُطْوَلِنَكُمْ
كَمَا عَلِمْنَا وَأَبْطَالُ اجْتِجاَحَاتِ	۲. أَنْتُمْ رِجَالُ خَطَابَاتِ مِنْقَاهِ

(همان: ۱۹۹)

(ترجمه: ۱. شما در روز امضای تعهدنامه پرده از روی قهرمان بودنتان برداشتید. ۲. آن گونه که ما دانستیم، شما مردان سخنرانی های خوش رنگ و لعب و قهرمانان اعتراض هستید (به جای عمل و اقدام، تنها سخنرانی می کنید و حرف می زنید).)

بدون شک، صفت خیانت کاران و دزدان در شعر نسیم شمال، نسبت به ابراهیم طوقان، طولانی تر است و چندین شعر با عنوانین دزد و دزدان واقعی دارد.

عَاقِلٌ وَدِيَوَانِهِ از اطْوَارِ تَوْدَارِدِ عَجَبٍ	مِنْ فَرَوْشَى خَاكِ ایران را تو با زرع و وجب
--	---

(۶۲: ۱۳۸۷)

او در جای دیگری دزدان واقعی را وطن فروشان می داند:

اندوختَهُ شَهَانَه را بفروشَهَ	دزدی کَهْ خانَه را بفروشَهَ
این مملکتِ یگانَه را بفروشَهَ	لعل و گهر خانَه را بفروشَهَ

(همان: ۸۷)

ابراهیم طوقان هم در موارد متعدد به فروشنده‌گان و دلالان زمین اشاره می کند و فروش زمین را مقدمه سلطه بیگانگان می داند. او درباره رهبران آن دوره فلسطین می نویسد:

١. جَبَّازُ الْوَيْصِومِ مُنَازِعٍ
 ٢. لَا يَصِمُ عَنْ طَعَامِهِ فِي فَلَسْطِينِ
 ٣. لِيَصِمُ عَنْ مَبْيَعِهِ الْأَرْضِ يَحْفَظُ

(۲۹۵ : ۱۹۹۰)

(ترجمه: ۱. ای کاش از ما هم رهبری مثل گاندی برای کشورش روزه می گرفت، شاید روزه‌اش مثمر شمر واقع می شد. ۲. آن‌ها از طعامشان در فلسطین نمی گذرند. اگر رهبری روزه بگیرد و طعامش نباشد، می‌میرد. ۳. رهبران ما خوب است، روزه نفوختن زمین بگیرند و جایی برای قبر خود و آرامش اجسادشان باقی بگذارند.) طوفان، در کنار رهبران بی تعهد، دلالان و فروشنده‌گان زمین را می‌بیند که خواسته یا ناخواسته در کنار یگانگان نشسته‌اند:

١. تلک البلاد إذا قلت اسمه وطن
  ٢. يا بائue الارض لم تحفل بعاقبة
  ٣. فكير جمتوتك في ارض نشأت بجا

(۲۹۳) همان:

(ترجمه: ۱. آن سرزمین، اگر اسمش را بگویی وطن است. آن‌ها این را نمی‌فهمند و علّت تفہمی شان هم حرص و طمع است. ۲. ای فروشنده زمین، تو ترسی از عاقبت کار نداری و نمی‌دانی که دشمن حیله‌گر و فریکار است. ۳. به مرگت در سرزمینی که در آن پرورش یافته‌ای فکر کن و زمینی کوچک (به اندازه دو انگشت) برای قبرت باقی بگذار.)

او در جای دیگر فروشنده‌گان زمین را سرزنش می‌کند و با بیان عواقب این کار، چشمان مخاطبان را بر این خطر می‌گشاید:

١. هيئات ذلـك إنـا في
٢. من ذاـلـكـوم سـوى بـنـي

(همان: ۳۰۳)

(ترجمه: ۱. همانا فروش خاک وطن از دست رفتن ثروت است. ۲. غیر از فرزندان وطنم، چه کسی را براین بلا سرزنش کنم).

او در قصيدة «السماسرة» (دللان)، آنها را عامل بدختی و خیانت به وطن می‌داند و در توصیف‌شان از کلمات عار و ننگ استفاده می‌کند و آنها را به هر مناسبتی تحقیر می‌کند (ر.ک: الطَّرِيفِي، ٢٠٠٨: ٢٦):

(٣٣٥: همان)

(ترجمه: اما دلالان زمین گروهی هستند که وجودشان برای اهالی وطن و مردم سرزمین، مایه شرمندگی است) از دید طوقان، آن‌ها کشور را به سوی نابودی می‌برند، در حالی که مدعی خیر برای کشور هستند:

وعلی بـلـیـم بـشـیـعـهـا وـشـرـاؤـهـا
وـحـاـتـکـا وـبـحـمـم يـتـمـ خـراـجـهـا

(همان: ۳۳۵)

(ترجمه: آن‌ها حامیان این مرز و بوم هستند که به دست آن‌ها، کشور خرید و فروش و ویران می‌شود.) طوقان، گروه‌ها و احزابی را که به خاطر تمایلات و خواسته‌های خود دچار اختلاف و تفرقه هستند و خود را عاشق کشور معرفی می‌کنند، نقد می‌کند:

کـلـیـومـ حـزـبـ وـحـلـمـ فـحـدـیـثـ
عـنـ ضـعـیـفـ سـلاـخـةـ اـحـلـامـهـ

(همان: ۲۹۶)

(ترجمه: هر روز حزبی به همراه رؤیاهای خواب و خیال‌های جدیدی به وجود می‌آید، اما آن‌ها افراد ضعیفی هستند که سلاحشان خواب و خیال است).

بـاـبـ عـلـیـ سـوـدـ الـعـاـقـبـ مـغـلـقـ
فـوـضـیـ وـشـمـلـ الـعـاـمـلـینـ مـرـّـقـ

۱. لـاـ تـفـحـحـوـاـ بـاـبـ الـشـقـاقـ فـإـنـأـ
۲. وـالـلـهـ لـاـ يـرـجـعـىـ الـخـلـاـصـ أـمـرـكـ

(همان: ۱۹۲)

(ترجمه: ۱. درهای تفرقه و اختلاف را باز نکنید زیرا این در به روی فرجام ناگوار بسته شده است. ۲. به خدا قسم، امیدی به رهابی شما نیست در حالی که کارتان آشته و در میان کارگزاران اختلاف هست).

نیم شمال هم از وزیر و وکیل که ارباب مردم شده‌اند، انتقاد می‌کنند و از زبان زارع و کارگر خطاب به آن‌ها می‌گویند:

گـاهـیـ بـهـ چـنـگـ اـرـبـابـ گـهـ دـسـتـ کـدـخـدـایـمـ
حـاـصـلـ اـزـ اـدـارـاتـ فـرـیـادـ قـیـلـ وـقـالـ اـسـتـ
اـیـ خـواـجـهـ توـانـگـ بـزـنـ بـلـانـیـنـیـ

(۲۰۸-۲۰۷: ۱۳۸۷)

ماـزاـرـعـینـ مـظـلـومـ هـرـ رـوـزـ درـ بـلـایـمـ
افـسـوسـ حـقـ زـارـعـ اـمـرـوـزـ پـایـمـالـ اـسـتـ
گـوـیـاـ کـهـ خـونـ مـلـتـ بـرـ مـالـکـینـ حـلـالـ اـسـتـ

او آن‌ها را عامل تبعیض و بی‌عدالتی در جامعه می‌داند و بر بی‌عدالتی حاکم به بهانه‌های مختلف می‌تازد:

انـدـرـینـ سـرـمـایـ سـخـتـ شـهـرـ رـیـ
اـیـ خـداـونـدـ کـرـیـمـ فـرـدـ وـحـیـ
مـیـخـورـدـ هـرـ شـبـ جـنـابـ مـسـطـابـ
مـاـبـرـایـ نـانـ خـوـدـ درـ انـقلـابـ

اغـنـیـاـ پـیـشـ بـخـارـیـ مـسـتـ مـیـ
دادـ مـاـگـیـرـ اـزـ فـلـانـ السـلـاطـنـهـ
ماـهـیـ وـقـرـقاـولـ وـجـوـجـهـ کـبـابـ
واـیـ اـگـرـ مـمـتـدـ شـوـدـ اـیـنـ دـامـنـهـ

(همان: ۲۰)

از جمله گروههایی که ابراهیم طوقان آنها را هم در صفت دشمنان وطن می‌بیند، برخی قلم به‌دستان، اعم از روزنامه‌نگار، نویسنده و شاعر است. او آنها را سرزنش می‌کند که چرا در مقابل اشغالگران و مت加وزان یا ساکت هستند و یا از دلّالان و فروشنده‌گان زمین حمایت می‌کنند:

للحق سطر ما في صحافتنا وللتضليل ثُر قلب صحائفها يطأ علیك بختان وهجو

(۱۹۹۰: ۳۰۳)

(ترجمه: حق در روزنامه‌ها یک سطر و باطل و گمراهی یک رود است. روزنامه‌ها را دگرگون کید و گرن بهتان و ناسزا بر شما چیره می‌شود).

۳. نتیجه

۱. اگرچه شعر ابراهیم طوقان و نسیم شمال، طرح، نگاه و گفتمان‌های متوجه دارد، ولی محور و هدف اصلی شعر هر دو شاعر، وطن است که به خاطر تهاجم مستقیم و غیر مستقیم دشمنان خارجی و همدستی و فرصت‌طلبی برخی در داخل، در آستانه فروپاشی قرار گرفته است. شاعران می‌خواهند با زبان شعر، ساختهای اجتماعی و ملی در حال فروپاشی و «خودی و مای» متزوی شده را احیا کنند. هر دو ستم‌ستیزند و همسانی زیادی همچون حمله به یگانگان و کارگزاران داخلی آنها دارند.

۲. هر دو شاعر با میراث ارزنده ادبی خود، در یک مقطع حساس و شکننده تاریخی، ملت و مدافعان وطن را به دفاع از هویّت ملی و ارزش‌های اعتقادی و اجتماعی تشویق می‌کنند. خودی (مدافعان وطن) از نگاه شاعر، باید، بیدار، متحد، شجاع، امیدآفرین و فداکار باشد تا در مقابل یگانه و غیر خودی آشوب‌آفرین باشد.

۳. یگانه یا دشمن در سرودهای نسیم شمال عمدتاً صفاتی، همچون بی‌عدالتی، ناکارآمدی، جهل، خرافه، سرخوردگی سیاسی و اجتماعی، حاکمیت خصلت‌های منفی در جامعه و واپستگی به یگانگان دارد. این در حالی است که طوقان عمدتاً دغدغه، ازدست‌رفتن وطن به دست یگانگان و استعمارگران و نوکری و واپستگی نخبگان و غفلت ملی و اتحاد این دو دسته دشمن غیر خودی را برجسته می‌کند.

۴. نسیم شمال با توجه به دشمنانی که برای وطن می‌شناسد، ویژگی‌های مدافعان وطن را در استبدادستیزی، نفسی دخالت یگانگان، عدالت اجتماعی و اقتصادی، حاکمیت قانون و آزادی، به رسمیت‌شناختن حق ملت و مقابله با صاحبان زر و زور خلاصه می‌کند و به همین دلیل، اجتماعیات و مسائل فرهنگی در شعر او غنی‌تر و پربارتر است. ابراهیم طوقان، شرایط بازیابی «خود آرمانی» را، با نگاهی سیاسی در مقابله با استعمار انگلیس و دولت دست‌نشانده او، حمله به نوکران داخلی اعم از دلّالان و زمین‌فروشان، برانگیختن احساسات ملی در دفاع از وطن و ستایش شهیدان و جانبازان خلاصه می‌کند تا آنها را علیه شرایط به وجود آمده برانگیزد.

۴. پی‌نوشت‌ها

(۱) ابراهیم طوقان در سال ۱۹۰۵ در نابلس در خانواده‌ای فرهیخته و اهل شعر به دنیا آمد. دوران نوجوانی‌اش مصادف با

مهاجرت صهیونیست‌ها و خربد زمین‌های فلسطینیان و آغاز در گیری مسلحانه با اشغالگران بود. او از همین دوران، فروش زمین‌های فلسطین و خشونت انگلیسی‌ها را با هم وطنانش می‌دید و خطر آن‌ها را حس می‌کرد (ر.ک: البعینی، ۱۹۹۱: ۲۵۵). طوقان، تحصیلات عالی خود را در دانشگاه آمریکایی بیروت دنبال کرد و پس از مدتی اقامت در بیروت، به زادگاهش برگشت. ترک فلسطین و مهاجرت به بیروت، عشق به سرزمین مادری و وطن را در کنار غزلیاتش به یکی از مهم‌ترین سوژه‌های شعر او تبدیل کرد. بنا به گفتۀ ابوسلیمی، دوست و همراه همیشگی طوقان، شعر او ترانه‌های عشق و وطن شد (ر.ک: ط، ۱۹۹۸: ۳۵۹). طوقان در زادگاهش در مدرسه الجامع و روشنیه به تدریس پرداخت و در سال ۱۹۳۶ م. مدیریت بخش عربی رادیو قدس را به عهده گرفت. او به بهانه دامن‌زدن به آشوب و تحریک مردم، از کار برکنار و پس از سفری به عراق در سال ۱۹۴۱ م. در ۳۶ سالگی درگذشت (ر.ک: بکار، ۲۰۰۴: ۸۱).

(۲) سید اشرف الدین گیلانی «نسیم شمال»، شاعر دوره پس از مشروطه در ایران است که در سال ۱۲۸۷ هـ ق در قزوین به دنیا آمده بود. در جوانی به تحصیل علوم حوزوی در قزوین، نجف، کربلا و تبریز پرداخت. پس از اعلان مشروطیت، هفته‌نامه نسیم شمال را در رشت، در چهار صفحه با مندرجات طنز، فکاهی و شعر منتشر کرد. قلم ساده و کوچه‌بازاری نسیم شمال، در این دوره به شرح و بیان محرومیت اقشار ملت و دفاع از حقوق محروم‌مان می‌پردازد و شعر عامیانه او با دست مایه طنز و هجو، شعر طبقات فرودست و فقیر مانند کشاورز، فعله، کاسب، توده جاهل، زنان مظلوم و دختران بی‌نصیب از تعلیم و تربیت است (ر.ک: یوسفی، ۱۳۶۹: ۳۸۴). از نظر او استعمار، استبداد، حاکمان نالایق، جهل و نادانی، عناصر فرستاده طلب و رجال خیانت کار، مهم‌ترین دشمنان ملت هستند. او را باید در آشنازی زمانه دانست که قلم و جانش را در این راه فرسود (ر.ک: شیخلووند، ۱۳۸۴: ۳۵۴).

(۳) این دو نویسنده (طه متوكل و یوسف بکار) هر کدام چند اثر درباره ابراهیم طوقان دارند.

(۴) برخی پژوهشگران از جمله ون دایک، از "us and them" برای این اصطلاح استفاده کرده‌اند.

(۵) صهیون نام کوهی در بیت المقدس است که یهودیان این نام را برای جنبش خود انتخاب کردند.

(۶) طوقان، این قصیده را چهار سال پس از انقلاب ۱۹۲۹ م. در سالگرد شهیدان سه شنبه خونین انقلاب سرود.

كتابنامه

الف: کتاب‌ها

۱. احشام السلطنه (۱۳۶۶)؛ خاطرات، به کوشش سید مهدی موسوی، تهران: زوار.
۲. البعینی، نحیب (۱۹۹۱)؛ شعراء عرب معاصرؤن، بیروت: دار المناهی.
۳. بکار، یوسف (۲۰۰۴)؛ ابراهیم طوقان (اضواء جدیده)، بیروت: المؤسسة العربية للدراسات والنشر.
۴. الجیوسي، سلمی الخضري (۲۰۰۷)؛ الإتجاهات والحركات في الشعر العربي الحديث، بیروت: مركز دراسات الوحدة العربية.
۵. حریری، نجلا (۱۳۸۵)؛ اصول و روش‌های پژوهش کیفی، تهران: دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات.
۶. سلیمان، خالد (۱۳۷۶)؛ فلسطین و شعر معاصر عرب، ترجمه شهره باقری و عبدالحسین فرزاد، تهران: چشم.
۷. شراره، عبداللطیف (۱۹۶۴)؛ ابراهیم طوقان، دراسة تحلیلیّة، بیروت: دار صادر و دار بیروت.
۸. شیخلووند، فاطمه (۱۳۸۴)؛ بررسی شعر سید اشرف الدین حسینی، شاعر مردم، یادنامه اشرف الدین حسینی، به اهتمام

علی اصغر محمدخانی، تهران: سخن.

۹. صفاتاج، مجید (۱۳۸۰)؛ *دانشنامه فلسطین*، تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی.
۱۰. ——— (۱۳۸۵)؛ *فرهنگ جامع فلسطین*، تهران: مؤسسه انتشاراتی تجسم حلق.
۱۱. طه، المتولّ (۱۹۹۸)؛ *الكتوز (ما لم يعرف عن ابراهيم طوقان)*، القدس: مؤسسة الأسوار، عکا.
۱۲. ——— (۲۰۰۴)؛ *حدائق ابراهیم (أوراق ابراهیم طوقان و رسائله و دراسات في شعره)*، بیروت: المؤسسة العربية للدراسات والنشر.
۱۳. الطیفی، یوسف عطا (۲۰۰۸)؛ *ابراهیم طوقان، حياته وشعره*، عمان: الأهلية للنشر والتوزيع.
۱۴. طوقان، ابراهیم (۱۹۹۰)؛ *دیوان اشعار*، بیروت: دار القدس.
۱۵. عبدالرؤوف، سلیم محمد (۱۳۸۵)؛ *آزانس یهود*، ترجمة کاظم نراقی، تهران: اطلاعات.
۱۶. فرکلاف، نورمن (۱۳۷۹)؛ *تحلیل گفتمان انتقادی*، ترجمه فاطمه شایسته پیران، تهران: مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها.
۱۷. کیالی، عبدالوهاب (۱۳۶۶)؛ *تاریخنویس فلسطین*، ترجمه محمد جواهر کلام، تهران: امیر کبیر.
۱۸. محمد شراب، محمد (۲۰۰۶)؛ *شعراء فلسطین في العصر الحديث*، اردن: دار الأهلية للنشر والتوزيع.
۱۹. مناع، عادل (۱۹۹۹)؛ *تاریخ فلسطین في أواخر العهد العثماني*، بیروت: مؤسسة الدراسات الفلسطينية.
۲۰. نسیم شمال (۱۳۸۷)؛ *باغ بهشت (دیوان شعر)*، تهران: رجبی.

ب: مجلات

۲۱. پیشوایی علوی، محسن و مسعود باوان پوری (۱۳۹۴)؛ «مقایسه بن مایه‌های پایداری نسیم شمال و صالح محمد هواری»، *متن پژوهی ادبی*، شماره ۶۶، صص ۱۱۵-۱۵۲.
۲۲. ذفولیان، کاظم و عیسی امن خانی (۱۳۸۸)؛ «دیگری و نقش آن در داستان‌های شاهنامه»، *مجله پژوهش زبان و ادبیات فارسی*، شماره ۱۲، صص ۱-۲۴.
۲۳. رنجبر، محمود و علی صفائی (۱۳۹۳)؛ «بازخوانی جامعه‌شناختی نظریه بلا در شعر سید اشرف الدین گیلانی (نسیم شمال)»، *جامعه‌شناسی تاریخی*، شماره ۱۳، صص ۱۰۷-۱۳۰.
۲۴. سجودی، فرزان (۱۳۸۵)؛ ساختار شعر پایداری، *محله بیناب*، شماره ۱۰، صص ۱۵۸-۱۶۳.
۲۵. سلیمی، علی و پیمان صالحی (۱۳۸۹)؛ «بررسی بازتاب عشق به وطن در شعر بهار و ابراهیم طوقان»، *مجله مطالعات ادبیات تطبیقی*، شماره ۱۵، صص ۹۷-۱۲۲.
۲۶. ——— و سمانه نوروزی (۱۳۹۲)؛ «پایداری در شعر فرخی یزدی و ابراهیم طوقان»، *کاوش‌نامه ادبیات تطبیقی*، سال سوم، شماره ۹، صص ۱۰۹-۱۳۶.
۲۷. شرکت مقدم، صدیقه (۱۳۸۸)؛ «مکتب‌های ادبیات تطبیقی»، *فصلنامه ادبیات تطبیقی*، سال سوم، شماره ۱۲، صص ۵۱-۷۱.

۲۸. صادقزاده، محمود و طاهره تقی شوازی (۱۳۹۱)؛ «بررسی تصویر دشمنان ملت در اشعار کودکانه نسیم شمال»، *مطالعات ادبیات کودک*، شماره ۶، صص ۴۱-۵۸.
۲۹. صدری‌نیا، باقر (۱۳۷۱)؛ «اندیشه عدالت اجتماعی در شعر سید اشرف الدین گیلانی»، *نامه فرهنگ*، شماره ۷، صص ۹۴-۹۹.
۳۰. صفری، جهانگیر و رقیه همتیان (۱۳۸۹)؛ «نگاهی به سیمای مجلس شورای ملی در نسیم شمال»، *مجله اطلاعات سیاسی - اقتصادی*، شماره ۲۷۸-۲۷۷، صص ۲۰۲-۲۱۳.
۳۱. فاضلی، محمد (۱۳۸۳)؛ «گفتمان و تحلیل گفتمان انتقادی»، *پژوهشنامه علوم انسانی و اجتماعی*، سال چهارم، شماره چهاردهم، صص ۸۱-۱۰۷.
۳۲. فوزی، ناهده و فروغ الهی (۱۳۹۲)؛ «جایگاه توده مردم در جریان‌های سیاسی از منظر عارف قزوینی و ابراهیم طوقان»، *مجله ادبیات فارسی*، شماره ۲۴، صص ۱۳۵-۱۶۰.
۳۳. کیانی، حسین و میر قادری، سید فضل الله (۱۳۸۸)؛ «شهید و جانباز در شعر ابراهیم طوقان»، *مجله ادبیات پایداری*، شماره ۱، صص ۱۲۷-۱۴۲.
۳۴. محمودی، معصومه (۱۳۹۳)؛ «گفتمان و تصویر دیگری در سفرنامه ناصر خسرو»، *مجله برناهه‌بیزی و گردشگری*، شماره ۱۱، صص ۱۶۰-۱۷۸.
۳۵. ملا ابراهیمی، عزت و معصومه حاجی عموما (۱۳۹۵)؛ «کاربرد اسلوب طنز در سروده‌های نسیم شمال و ابراهیم طوقان»، *مجله مطالعات ادبیات تطبیقی*، شماره ۳۸، صص ۵۱-۷۰.
۳۶. ممتحن، مهدی و فروغ الهی (۱۳۸۸)؛ «مقایسه ناسیونالیسم در اشعار ملی عارف قزوینی و ابراهیم طوقان»، *مجله مطالعات ادبیات تطبیقی*، سال سوم، شماره ۱۰، صص ۲۴۳-۲۷۴.
۳۷. موسوی، سید هاشم (۱۳۸۳)؛ «بازتاب قشریندی اجتماعی در طنز نسیم شمال و افراسته»، *پژوهشنامه ادب غنائی*، شماره ۲، صص ۱۶۵-۱۸۱.
۳۸. نظری، علی و قاسم صحرابی (۱۳۸۶)؛ «بازتاب مشروطیت در اشعار نسیم شمال و احمد شوقي»، *مجله پژوهش زبان و ادبیات فارسی*، شماره ۸، صص ۱۲۳-۱۴۴.
۳۹. وارسته‌فر، افسانه، دلشدادر عامری و افسر افشاری نادری (۱۳۸۹)؛ «تصویر جامعه در اشعار سید اشرف الدین گیلانی (نسیم شمال)»، *پژوهشنامه فرهنگ و ادب*، دوره ۶، شماره ۱، صص ۳۷۲-۳۹۴.
- ج: پایان نامه‌ها**
۴۰. آذری، زهره (۱۳۸۶)؛ «نقد صورت و معنا در شعر ابراهیم طوقان»، پایان نامه کارشناسی ارشد، کرمانشاه: دانشگاه رازی.
۴۱. اصغری پهلوان، محسن (۱۳۹۵)؛ «بررسی تطبیقی مضامین سیاسی و اجتماعی در شعر احمد مطر و نسیم شمال»،

پایان‌نامه کارشناسی ارشد، قم: دانشگاه قم.

۴۲. برزگر، مهدی (۱۳۸۵)؛ ابراهیم طوقان، شعره و حیاته، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، تهران: دانشگاه علامه طباطبائی.

۴۳. عبدالحی، حمید (۱۳۸۸)؛ بررسی وقایع سیاسی و اجتماعی فلسطین در شعر ابراهیم طوقان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، قم: دانشگاه قم.

۴۴. عظیمی، کاظم (۱۳۸۴)؛ بررسی زندگی و نقد شعر ابراهیم طوقان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، تهران: دانشگاه تربیت مدرس.

بحث في الأدب المقارن (فصلية علمية - محكمة)
كلية الآداب والعلوم الإنسانية، جامعة رازي، كرمانشاه
السنة الخامسة، العدد ٣١، خريف ١٣٩٧ هـ / ٢٠١٨ مـ، صص ٢٦-١
١٤٤٠ هـ / ش ٢٠١٨ مـ، صص ٢٦-١

مقارنة عناصر «نحن والآخرون» في شعر نسيم الشمال وإبراهيم طوقان^١

ابراهيم آرمن^٢

أستاذ مشارك في قسم اللغة العربية وأدابها، جامعة الحلة الإسلامية، كرج، ايران

معصومة حاجي عموش^٣

طالبة الدكتوراه في فرع اللغة العربية وأدابها، جامعة الحلة الإسلامية، مركز العلوم والابحاث، تهران، ايران

فرهاد طهماسي^٤

أستاذ مشارك في قسم اللغة الفارسية وأدابها، جامعة الحلة الإسلامية مركز العلوم والابحاث، تهران، اiran

الملخص

روح (جوهرة) أدب المقاومة، إحياء للمشاعر والأعمال الوطنية للشعب والمدافعين عن الوطن، ضدّ الأعداء الأجانب والخونة حتى أبناء الشعب على المقاومة والصمود. السيد أشرف الدين الحسيني (نسيم الشمال) وإبراهيم طوقان المعروف به شاعر فلسطين الوطني عاشا في فترتين حساستين من تاريخ إيران وفلسطين ويعتبران نموذجين من شعراء المقاومة في هذين البلدين. يسعى هذا البحث من خلال الوصف والتحليل معتمداً على منهج «نحن والآخرون» مقارنة أسس المقاومة والقوة في شعر هذين الشاعرين. ووضعت شعرهما من خلال الوصف حاجزاً بين أعداء الوطن خارجاً وداخله والمدافعين عنه والمؤيدون له. وذلك وفقاً لأسلوب البحث (نحن والآخرون) في المعرفة والتعریف، بأعداء ومحبي الوطن في شعرها. إنّ أعداء الوطن، حلفاء في داخل البلاد، تراهم يظهرون في لباس الأصدقاء، أو يسيرون في طريق الجهل والخرافة والاستبداد أو الترورة والقمع. كلا الشاعرين لا يقتصر مشاكل الوطن على الاستعمار والاستبداد. بل تعود إنّ للعملاء في الداخل وحتى أبناء الشعب بعض خصائص التسلية مثل الجهل والاستسلام ودورهم في مصائب الأوطان. وملولى الوطن في شعر الشاعرين، الصفات نفسها ولكن فيما يتعلق بأعداء الوطن يركز طوقان على العدوّ الخارجي والداخلي ونسيم الشمال يركز في الأغلب على الاستبداد الداخلي والصفات التسلية للمجتمع.

الكلمات الدالة: الأدب المقارن، شعر المقاومة، حبّ الوطن، أنا والآخرون.

١. تاريخ القبول: ١٤٤٠/١/١١

٢. تاريخ الوصول: ١٤٣٩/١١/٢٤

٣. العنوان الإلكتروني للكاتب المسؤول: shams1516@yahoo.com

٤. العنوان الإلكتروني: m.h.amoosha@gmail.com

٥. العنوان الإلكتروني: farhad.tahmasbi@yahoo.com